

— СУЧАСНА ГОСТРОСЮЖЕТНА ПРОЗА —

Володимир
ЄШКІЛЄВ

ФАРЕНГО

Книга 1

ТІНЬ ПОПЕРЕДНИКА

Харків
«Фоліо»
2018

Частина перша
ПОЛЮВАННЯ НА МЕЧОНОСЦЯ

1

*Борт фрегата E91 «Девастейшн»,
орбіта планети Кідронії (4KB67:3),
зоряна система Абелари (55 Рака).
6 семпрарія 416 року Ери Відновлення*

Біле сяйво ламп. Всі навколишні предмети віддзеркалюють це сяйво стерильною білизною своїх вигинів і площин. Навіть «драбинка» індикаторів апаратури пробудження світиться тут холодними біло-сріблястими рисками. Три її верхні сходинки вже не миготять. Вони по всій довжині наситились спокійним яскравим сріблом. Значить, загальна фізіологія у нормі, врощені у тіло аналізатори не знайшли прямих загроз та дисфункцій. О'к.

Три сріблястих переконливих «о'к».

Можна навіть спробувати поворушити рукою. Вказівний палець, середній, потім обережний, нестерпно повільний дрейф зап'ястка кризь в'язучий гель протиперевантажного кокону. Зап'ясток плыве і впирається у липку і теплу кишку шланга.

Але навіть таке навантаження виявляється надлишковим для організму, що три тижні перебував у стані абсолютного динамічного спокою. Перед очима спалахує гало кольору лососевого м'яса. Хоч щось кольорове, альтернативне цій суцільній навколишній сріблястості. П'ята «сходинка» індикатора починає миготіти швидше. Ну

й нехай. Головне, що він знову може керувати своїм тілом. Контролювати кожний рух, стишувати хвилі ненавмисних м'язових скорочень. Скільки разів виходив він з «транзитного стану другого типу», стільки ж відчував цю войовничу радість самознайдення. Кажуть, що десь після півсотого виходу яскравість вражень остаточно згасає. Шкода.

Мерехтять сьома і восьма лінії. Це, у свою чергу, зраділи людському відморозкові індикатори комунікаційних здатностей. За дві-три стандартні хвилини¹ він зможе прогунгнявити щось на кшталт «у-у», за десять тихо прошепотіти слово. А хвилин через двадцять-тридцять спроможеться вже зовсім чітко сформулювати вимогу до робота, що контролює процедуру пробудження. Він накаже йому приготувати гігієнічний комплект номер чотири і «синій коктейль». Хоча, не виключено, що на кораблях Служби коктейль зовсім не синій. Адже у багатовікових, замкнених і добре фінансованих структурах завжди культивували свою особливу корпоративну естетику. На штиб цієї сріблястої графіки, яка мерехтить і підморгує перед його очима.

Коктейль виявився рудим, під колір тутешнього світила. Поки руда рідина тече стравоходом і скобоче шлункові рецептори, блакитнуватий теплий розчин змиває з поверхні тіла залишок гелю-амортизатора. Шкірні отвори потрохи згадують своє природне призначення, болотяна блідість відступає до долоней і п'ят. Карантинна служба вже встигла переслати роботам відновлювального відсіку перелік місцевих вимог. Тепер напружений і чіткий голос знайомить новоприбулого зі списком необхідних антивірусних ін'єкцій та підтверджених ліцензій на встановлене у його тіло обладнання.

Він майже не слухає. Згідно підписаного на Арпікрані контракту, Служба Запобігання взяла на себе усі його карантинні і візові про-

¹ Кожна планета має свою тривалість року, доби, години і хвилини. Для синхронізації використовуються значення земної шкали часу, які прийняті як «стандартні».

блеми. Усі без винятку. Перед рейсом техніки служби нашпигували його плоть своїми мікро- і наноагрегатами. Тепер нехай тутешній резидент дає собі раду з місцевими і доводить їм, що із цього кіборгенного¹ фаршу підлягає митному ліцензуванню, а що ні. А він, техноархеолог, спеціаліст першого класу Олександр Вольск, навіть не знає функцій та розрізняювальних кодів мікроглобул, нанороботів і чіпів, котрі імплантували до його тіла. І не забов'язаний знати. І не повинен. І це також обумовлено у його контракті.

Блакитна рідина вже не омиває тіла. З отвору в стіні вистрибує маніпулятор і спритно згортає плівку, якою було покрито душеву кабінку. У дзеркальній ніші, правіше від нього, з'являються рушники, футляр гігієнічного комплекту і одяг з характерним платиновим вилиском.

«Бактерицидна тканина. Знову алергія, плями, свербіж», — він відганяє скаредні думки, як мух. Навіть робить відповідний рух рукою. Рух виявляється незграбним, рука Вольска наштовхується на маніпулятор, той гречно відстрибує. Голос робота змінює тональність з офіційної на привітно-напружену:

— На зв'язку з вами співробітник Джи Тау в ранзі радника-представника Вангель Гело-молодший. Ви готові до контакту?

«Велику й жахливу Службу Запобігання тут називають «Джи Тау», — зауважує техноархеолог і випереджує наступне питання робота:

— Готовий. Але... якщо це не заборонено, без TVC².

В нижній частині відеопанелі спалахує тонка жовта смужка. Візуальний контакт заблоковано. Натомість виникає голос. Він звучить в голові археолога. Робот спрямував аудіосигнал на особистий комунікатор Вольска. От сволота. Голова ще не готова до підчерепних голосів і вібрацій. Голова нестерпно зудить *зсередини*. Археолог пропускає стандартний початок привітання.

¹ *Кіборгенний* — той, що належить до класу техніки, частково, або повністю побудований на основі тканин біологічного походження.

² *TVC* — система візуального контакту з двовимірним (пласким) екраном.

— ...самопочуття? — Гело-молодший притримується літературних словоформ, вже напівзабутих в підземних містах і куполах Арпікрана. Він ретельно вимовляє закінчення слів й трошки шепелявить. Шамопошуття, ага...

— Дякую, — каже Вольск вголос. — Все в межах норми. Скільки будуть *цудурити* на карантині?

— Цу-ду-ри-ти? — здається, що радник-представник смакує не-тутешне слівце. Коли дегустація закінчується, він інформує:

— Тридцять шість стандартних годин, що приблизно відповідає сорока двом місцевим. Під гарантії Служби вам відкрили зелену лінію.

— Найзеленішу?

— Зеленішої взагалі не буває, — приймає пас Гело-молодший. Виявляється, місцеві лицарі плаща і кинджала теж дружать з гумором. На відміну від тих товстошкірих барбосів, які готували його до польоту.

— Я вдячний, Вангелю, — Вольск доводить теплість в голосі до максимальної відмітки.

— Не варто, Олександрє. Працюватимемо разом, в одній команді. До речі, автоматика корабля підтвердида, що фізіологічні параметри ваших колег також у нормі.

— Я радий. Надзвичайно приємні люди. Особливо леді Вей. Вона каже, що полюбляє натуральний морквяний фреш.

— Невдовзі зможете обмінятись враженнями від польоту.

— Це мене щиро тішить. Між іншим, натуральний морквяний фреш — надзвичайна гидота.

— Он як... А в нас, уявіть собі, вважається делікатесом. Батьки-командири нашої колонії почали інвестувати в гідропонні плантації лише після Війни.

— Живете на синтетиках?

— Переважно.

— Цу. Це не респект.

— Так. Але жити можна. Ми закупуємо синтезатори останніх моделей. В молекулярних копіях харчових продуктів одна помилка на три квадрильйони одиниць синтезу...

— Вражає. В мене є одне прохання, Вангелю.

— ...?

— Я би хотів отримати навчальний пакет домінуючого місцевого діалекту. Це важливо для моєї роботи.

— А вам хіба не імплантували комунікатор з перекладацькими функціями?

— В мене стандартний пакет імплантатів.

— То які проблеми?

— Стандартний пакет не *сінкомить* новоутворення локальних, молодіжних і професійних сленгів.

— Що він... не робить?

— Це також сленг.

— Щось гумористичне?

— Так. Гумористичне. Маєте рацію... То у вас є навчальний пакет?

— Якщо чесно, то ніколи не чув про такий. Ми — невеличкий молодий світ. І я не думаю... Тобто я впевнений, що тут не може виникнути якоїсь проблеми. Мовний бар'єр між прибулими і місцевими практично невідчутний. Нашій колонії лише дев'яносто років. Вона має тісне спілкування з Випереджуючими планетами. Ми тут дивимось увесь базовий розважальний контент з Альфи Альфи і навіть щотижневі шоу з Землі.

— Це вражаючі досягнення. А як тут з незакомплексованими дівчатами?

— Так само, як і на Арпикрані. До речі, про дівчат. Про «незакомплексованих», як ви цікаво висловились... Тут, у нас, як би так правильно сказати, трохи консервативне відношення до сексу. Наприклад, якщо наші добрі колоністи дізнаються, що вашій дружині ще немає шістнадцяти років, до вас можуть поставитись недружно.

— Бріко! — каже археолог. На арпикранському богемному слензі це слово означає «повний відстій».